

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 79

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990	2-4	92. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 149/2010 privind comercializarea semințelor de cereale	8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
24. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	5-6	124. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete	9-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
37. — Ordin al ministrului transporturilor pentru prelungirea aplicării prevederilor Ordinului ministrului transporturilor nr. 75/2014 privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere	7	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		5. — Normă privind identificarea situațiilor în care se consideră că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate	12-14
		6. — Normă privind procesul de evaluare și de luare a deciziilor de rezoluție	14-15
		7. — Normă privind reguli de transparență în cazul aplicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a instrumentelor de rezoluție	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 785**

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Vasile Frîncu în Dosarul nr. 5.415/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția penală care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 534 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990 și de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.415/118/2014, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990**, excepție ridicată de Vasile Frîncu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale referitoare la săvârșirea de către autorul excepției a infracțiunilor de evaziune

fiscală, spălare de bani și folosirea creditului societății în interes propriu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale se susține că sintagma „*infracțiuni aflate în legătură*” din cuprinsul art. 1 teza a doua din Legea nr. 241/2005 și expresia „*documente legale*” din cuprinsul art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din aceeași lege nu pot avea în vedere infracțiunile prevăzute în Legea contabilității nr. 82/1991, întrucât aceste infracțiuni au fost dezincriminate prin dispozițiile art. I pct. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2011 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente. Se arată că aplicarea în continuare a dispozițiilor legale ce reglementau infracțiunile astfel dezincriminate este de natură a încălca principiul aplicării legii penale mai favorabile și dreptul la apărare. Se susține, totodată, încălcarea prin textele criticate a dreptului la viață intimă, familială și privată, întrucât orice suspiciune referitoare la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală este de natură a afecta dreptul la propria imagine, care este o componentă a dreptului fundamental prevăzut la art. 26 din Constituție. Se mai arată că aceleași texte criticate încalcă libertatea economică, prin intervenția organelor de control ale statului, ca urmare a concluziilor trase de acestea în legătură cu respectarea regimului actelor contabile, care au un efect inhibitor asupra întregii activități economice.

6. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 se arată că acestea reglementează o infracțiune similară tănuirii, fără să prevadă, însă, faptul că „*pedeapsa aplicată tănuitorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor*”, așa cum reglementează norma de la art. 270 alin. (2) din Codul penal. Se susține că, pentru acest motiv, textul criticat creează discriminare între autorii celor două infracțiuni, care se află în situații juridice similare.

7. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 se arată că prin art. 26 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale a fost abrogat art. 282¹ din Legea nr. 31/1990, dispărând astfel temeiul legal al exercitării acțiunii penale în cazul infracțiunilor prevăzute în cuprinsul titlului VIII al acestei legi. Se susține că, în acest caz, lipsa plângerii prealabile referitoare la săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 face imposibilă punerea în mișcare a acțiunii penale în cazul acesteia. Or, neaplicarea dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 255/2013 în prezenta cauză este de natură a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 din Constituție, prin aplicarea unui regim juridic diferit unor persoane

care se află în aceeași situație juridică, fiind subiecți activi ai infracțiunii reglementate prin textul criticat, precum și accesul liber la justiție al acestora. Se mai susține încălcarea prin textul criticat a prevederilor constituționale ale art. 45, întrucât punerea în mișcare a acțiunii penale din oficiu împotriva unei persoane este de natură a afecta libertatea economică a acesteia, iar această intruziune, în situația săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990, a devenit nelegală odată cu intrarea în vigoare a art. 26 din Legea nr. 255/2013.

8. **Tribunalul Constanța — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 se arată că aspectele invocate de autorul excepției nu pot genera probleme de ultraactivitate a legii, de încălcarea a dreptului la apărare și, în egală măsură, nu pot determina încălcarea libertății economice. Se subliniază, în acest sens, că înțelesul noțiunii de „documente legale” este cel prevăzut în cuprinsul Legii nr. 241/2005.

9. Cu privire la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 se arată că infracțiunea de spălare de bani are o existență independentă de infracțiunea de tănuire, motiv pentru care subiecții activi ai acestor infracțiuni nu se află în situații juridice similare. Prin urmare, lipsa din cuprinsul prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 a unei dispoziții similare celei de la art. 270 alin. (2) din Codul penal constituie voința legiuitorului, modificarea Legii nr. 656/2002 în sensul arătat în susținerea excepției constituind atribuția exclusivă a acestuia.

10. În ceea ce privește prevederile art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 se arată că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prilej cu care, prin Decizia nr. 1.025 din 14 iulie 2011, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată această excepție de neconstituționalitate. Se susține că atât considerentele, cât și soluția deciziei anterior referite sunt aplicabile și în prezenta cauză.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, și art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 teza a doua din Legea nr. 241/2005: „*Prezenta lege instituie măsuri de prevenire și combatere a infracțiunilor de evaziune fiscală și a unor infracțiuni aflate în legătură cu acestea.*”;

— Art. 2 lit. c) din Legea nr. 241/2005: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...]*”

c) documente legale — *documentele prevăzute de Codul fiscal, Codul de procedură fiscală, Codul vamal, Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, și de reglementările elaborate pentru punerea în aplicare a acestora;*”;

— Art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005: „*(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: [...]*”

b) *omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;*

c) *evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;*”;

— Art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002: „*(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: [...]*”

b) *ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; [...]*”;

— Art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990: „*(1) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani ori cu amendă fondatorul, administratorul, directorul general, directorul, membrul consiliului de supraveghere sau al directoratului ori reprezentantul legal al societății care: [...]*”

b) *folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect; [...]*”.

15. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 cu privire la dreptul la apărare, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 45 privind libertatea economică.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la critica de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că dispozițiile cap. VI — „*Contravenții și infracțiuni*” (art. 41—42) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, care prevedeau infracțiuni în domeniul contabilității, au fost modificate prin art. I pct. 33 și 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2011 în sensul reglementării drept contravenții a faptelor enumerate în cuprinsul lor. În acest fel, toate infracțiunile din cuprinsul Legii contabilității nr. 82/1991 au fost dezincriminate. Prin urmare, aplicarea acestora ulterior datei intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2011 contravine dispozițiilor art. 4 din Codul penal — *Aplicarea legii penale de dezincriminare*, conform cărora legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. Potrivit aceluiași art. 4, în acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

17. Aceste aspecte nu vizează însă constituționalitatea legii, ci constituie o problemă de aplicare a ei, a cărei analiză nu intră în sfera atribuțiilor Curții Constituționale. În acest sens, Curtea a statuat, în numeroase rânduri, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, acestea constituind atribuții ale instanțelor de judecată. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale urmează a fi respinsă ca inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 357 din 22 martie 2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011).

18. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, Curtea constată că atât titlul Legii nr. 656/2002, cât și dispozițiile art. 23 și art. 24 din cuprinsul acesteia au fost modificate prin pct. 1—3 ale art. 111 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, legiuitorul nemodificând și prevederile Legii nr. 656/2002 prin reglementarea unei limite maxime a pedepsei ce poate fi dispusă în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. b) din această lege, prin raportare la pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la care textul criticat face trimitere. Prin urmare, Curtea deduce că intenția legiuitorului nu a fost aceea de a limita pedeapsa pentru infracțiunea de la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 conform art. 270 alin. (2) din Codul penal. (A se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 293 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 18 iunie 2015, paragraful 19)

19. În acest sens, Curtea reține că, în limita atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, dar și potrivit politicii penale a statului, legiuitorul poate decide, în considerarea importanței valorilor sociale ocrotite prin normele penale adoptate și a raporturilor sociale ce se nasc în urma acestor incriminări, care sunt cazurile de limitare a pedepsei penale ce poate fi aplicată în cazul săvârșirii unei infracțiuni, prin raportare la o altă pedeapsă prevăzută pentru o faptă comisă în legătură cu infracțiunea luată drept criteriu al comparației. (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 293 din 28 aprilie 2015, paragraful 20)

20. Cu privire la pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 16 din Constituție nu poate fi reținută existența unei discriminări între persoanele care săvârșesc infracțiunea de tănuire și care beneficiază de dispozițiile art. 270 alin. (2) din Codul penal și persoanele care săvârșesc infracțiunea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, întrucât acestea se află în situații diferite, iar tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor în privința lor are la bază criteriul obiectiv al importanței valorii sociale ocrotite prin norma de incriminare, care, în cazul textului criticat, este reprezentată de relațiile sociale referitoare la adevărata natură a bunurilor, la

proveniența, situarea, dispoziția, circulația acestora, la proprietatea bunurilor și la drepturile asupra lor, aspecte ce nu trebuie ascunse sau disimulate atunci când se cunoaște că bunurile în cauză provin din săvârșirea de infracțiuni. (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 293 din 28 aprilie 2015, paragraful 21)

21. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului apare ca fiind neîntemeiată.

22. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990, Curtea constată că, prin dispozițiile art. 26 din Legea nr. 255/2013, a fost abrogat art. 282¹ din Legea societăților nr. 31/1990, care prevedea că pentru infracțiunile prevăzute în titlul VIII din această din urmă lege, acțiunea penală se exercită din oficiu.

23. Din această perspectivă, Curtea reține că, după intrarea în vigoare a normei abrogatoare, lipsa acestei dispoziții procesual penale din cuprinsul Legii nr. 31/1990 determină aplicarea dispozițiilor generale în materia exercitării acțiunii penale, prevăzute în cuprinsul Codului de procedură penală, și nu aplicarea obligatorie a dispozițiilor referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

24. În acest sens, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 295 din Codul de procedură penală, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere. Prin urmare, punerea în mișcare a acțiunii penale din oficiu reprezintă regula generală, iar punerea în mișcare a acțiunii penale prin plângerea prealabilă a persoanei vătămate constituie excepția, care va fi aplicabilă în cazurile expres prevăzute de lege.

25. Curtea reține însă că aceste aspecte nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci probleme referitoare la interpretarea și aplicarea legii procesual penale. Or, așa cum s-a arătat la paragraful 17, în situații similare, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate astfel argumentate ca fiind inadmisibile.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 teza a doua, art. 2 lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Vasile Frîncu în Dosarul nr. 5.415/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Frîncu în Dosarul nr. 5.415/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția penală și constată că prevederile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar a două imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, respectiv în administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unui imobil, aflat în domeniul public al statului, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la poziția cu nr. 112449, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Județean de Poliție Brăila în administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila.

(2) Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Se aprobă comasarea imobilelor prevăzute la art. 1, rezultând imobilul aflat în domeniul public al statului și în administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila, conform datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, respectiv în administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila, ale căror valori de inventar se modifică, ca urmare a reevaluării

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (valoare actualizată) — lei —
112449	8.19.01	09-65	Ministerul Afacerilor Interne Inspectoratul Județean de Poliție Brăila (CUI) 4267095	Municipiul Brăila Județul Brăila	1.221.606,75
158122	8.29.13	Clădire + teren	Instituția Prefectului Județului Brăila (CUI) 4205637	Municipiul Brăila Județul Brăila	3.446.365,83

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care trece din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul Județean de Poliție Brăila în administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Unitatea de administrare de la care se transmite imobilul	Unitatea de administrare la care se transmite imobilul	Adresa imobilului	Denumire după transfer	Caracteristici tehnice	Valoare de inventar actualizată (lei)
112449	8.19.01	09-65	Ministerul Afacerilor Interne Inspectoratul Județean de Poliție Brăila (CUI) 4267095	Instituția Prefectului Județului Brăila (CUI) 4205637	Municipiul Brăila Județul Brăila	Se va atribui de către Ministerul Afacerilor Interne.	Corp C Sc = 316 mp CF nr. 84773	1.221.606,75

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului Județului Brăila, rezultat în urma comasării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Unitatea de administrare	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea de inventar actualizată (lei)
158122	8.29.13	Teren + clădiri	Instituția Prefectului Județului Brăila (CUI) 4205637	Corp A (Sc = 257 mp, din care C1 = 257 mp) Corp B (Sc = 167 mp, din care C2 = 56 mp, C3 = 111 mp) Corp C (Sc = 316 mp, din care C4 = 117 mp, C5 = 80 mp, C6 = 7 mp, C7 = 112 mp) Total împrejurime = 53,64 mp Teren = 1.369 mp CF nr. 84773	4.667.972,58

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru prelungirea aplicării prevederilor Ordinului ministrului transporturilor nr. 75/2014 privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere

Având în vedere:

— faptul că pe rolul instanțelor de judecată se mai află dosare având ca obiect soluționarea recursurilor declarate de una dintre părți împotriva sentințelor civile, sentințe pronunțate cu privire la anularea Ordinului ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere;

— prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 62—64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (1) pct. 54 și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Aplicarea prevederilor Ordinului ministrului transporturilor nr. 75/2014 privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 și 107 bis din 12 februarie 2014, cu modificările ulterioare, se prelungește până la rămânerea definitivă a hotărârilor privind cererile de chemare în judecată pentru anularea Ordinului ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, dar nu mai mult de un an de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. II. — Direcția transport rutier din Ministerul Transporturilor, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier și Regia Autonomă „Registrul Auto Român” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 7 februarie 2016.

p. Ministrul transporturilor,
Alexandru Răzvan Cuc,
secretar de stat

București, 25 ianuarie 2016.
Nr. 37.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 149/2010 privind comercializarea semințelor de cereale**

Luând în considerare necesitatea armonizării legislației românești cu Directiva de punere în aplicare 2015/1955 a Comisiei din 29 octombrie 2015 de modificare a anexelor I și II la Directiva 66/402/CEE a Consiliului privind comercializarea semințelor de cereale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 284/142 din 30 octombrie 2015, având în vedere prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, având în vedere Referatul de aprobare nr. 261.590 din 17 decembrie 2015, elaborat de Direcția generală control, antifraudă și inspecții, Direcția monitorizare inspecții, verificare și control, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 149/2010 privind comercializarea semințelor de cereale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 30 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și se completează după cum urmează:

a) Punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Culturile destinate producției de semințe Certificate de hibridi de *Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Oryza sativa*, *Triticum aestivum*, *Triticum durum*, *Triticum spelta* și *xTriticosecale autopolenizant* și culturile destinate producției de semințe certificate de hibridi de *Hordeum vulgare* prin intermediul unei alte tehnici decât androsterilitatea citoplasmatică”.

b) După punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. Culturile destinate producției de sămânță Bază și Certificată de hibridi de *Hordeum vulgare* prin intermediul tehnicii de androsterilitate citoplasmatică:

a) Cultura trebuie să îndeplinească următoarele standarde privind distanțele față de sursele învecinate de polen care ar putea să genereze o polenizare străină nedorită:

Cultura	Distanța minimă
Pentru producerea de sămânță Bază	100 m
Pentru producerea de sămânță Certificată	50 m

b) Cultura trebuie să aibă suficientă identitate și puritate varietală în ceea ce privește caracteristicile componentelor.

În special, cultura trebuie să respecte următoarele standarde:

(i) Procentul în număr de plante care în mod evident sunt netipice și nu trebuie să depășească:

— pentru culturile folosite pentru producția de sămânță Bază, 0,1% pentru linia menținătoare și linia restauratoare și 0,2% pentru linia maternă androsterilă;

— pentru culturile folosite pentru producția de sămânță Certificată, 0,3% pentru linia restauratoare și linia maternă androsterilă și 0,5% în cazul în care linia maternă androsterilă este un hibrid simplu;

(ii) nivelul de androsterilitate al componentei feminine trebuie să fie de cel puțin:

— 99,7% pentru culturile folosite pentru producția de sămânță Bază;

— 99,5% pentru culturile folosite pentru producția de sămânță Certificată;

(iii) cerințele de la pct. (i) și (ii) sunt evaluate în cadrul postcontrolului oficial.

c) Sămânța Certificată poate fi produsă prin cultivarea într-o cultură mixtă de componentă maternă androsterilă cu o componentă paternă care restaurează fertilitatea.”

2. Anexa nr. 2 se modifică după cum urmează:

a) La punctul 1, litera C va avea următorul cuprins:

„C) hibridii de *Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Hordeum vulgare*, *Oryza sativa*, *Triticum aestivum*, *Triticum durum*, *Triticum spelta* și *xTriticosecale autopolenizant*:

Puritatea varietală minimă pentru semințele categoria Certificată trebuie să fie de 90%.

Pentru *Hordeum vulgare* produs prin intermediul androsterilității citoplasmatică aceasta trebuie să fie de 85%. Impuritățile, altele decât linia restauratoare, nu trebuie să depășească 2%.

Puritatea varietală minimă trebuie să fie examinată în postcontrol oficial pe un număr corespunzător de eşantioane.”

b) Titlul literei E va avea următorul cuprins:

„E. Hibridi de Secale cereale și hibridi de *Hordeum vulgare* produși prin intermediul androsterilității citoplasmatică”.

Art. II. — În sensul prezentului ordin, termenul științific utilizat în România „androsterilitate citoplasmatică” este sinonim cu termenul european sterilitate masculin citoplasmatică („CMS — Cytoplasmic Male Sterility”).

Art. III. — Prezentul ordin se aplică de la 1 iulie 2016.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete**

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (5) și art. 9 alin. (3) din Legea nr. 248/2015 privind stimularea participării în învățământul preșcolar a copiilor provenind din familii defavorizate, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 9 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete”

2. Articolul 3 se abrogă.

3. La articolul 52, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Modelul autorizației de funcționare emise unităților emitente de tichete de masă, tichete-cadou, tichete de creșă, vouchere de vacanță, precum și de tichete sociale pentru grădiniță este prevăzut în anexa nr. 13.”

„(3) Direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific va aloca fiecărei autorizații de funcționare un cod de autorizare, ținând un registru special în acest sens, și va avea următoarea configurație:

RO 123 XX 00000, unde:

— RO reprezintă codul ISO al țării;

— 123 reprezintă o secvență numerică de 3 caractere pentru identificarea unității emitente;

— XX — secvență ce reprezintă tipul activității autorizate, respectiv: TH — tichete de masă pe suport hârtie, TE — tichete de masă pe suport electronic; CC — tichete cadou și tichete de creșă; VH — vouchere de vacanță pe suport hârtie, VE — vouchere de vacanță pe suport electronic, TG — tichete sociale pentru grădiniță;

— 00000 reprezintă o secvență de 5 caractere pentru identificarea numărului de autorizații alocate unei unități emitente.”

4. După articolul 54 se introduc patru noi articole, articolele 55—58, cu următorul cuprins:

„Art. 55. — Se aprobă Criteriile de autorizare a funcționării unităților emitente de tichete sociale pentru grădiniță, prevăzute în anexa nr. 14.

Art. 56. — În vederea verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute în anexa nr. 8 pct. 1 și 2, anexa nr. 10 pct. 1—3, anexa nr. 12 pct. 1—3, respectiv anexa nr. 14 pct. 1 și 2 se solicită prin serviciul ONRC — Recom ONLINE certificatul constator din care să rezulte capitalul social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat, asociații, obiectul de activitate (operațiuni care privesc emiterea și gestionarea tichetelor cod CAEN 1812 și/sau cod CAEN 6612) și administratorii, de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific.

Art. 57. — În vederea verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute în anexa nr. 8 pct. 3 lit. c), pct. 4 lit. c), anexa nr. 10 pct. 4 lit. d), în anexa nr. 12 pct. 4 lit. c), pct. 5 lit. c), respectiv anexa nr. 14 pct. 3 lit. c), în cazul în care spațiul distinct este asigurat prin furnizor și nu direct de către unitatea emitentă, în contractele încheiate între operatorii economici care solicită autorizarea ca unitate emitentă de tichete și operatorii economici care furnizează spațiul, este obligatorie existența unei clauze exprese, care prevede permiterea accesului echipei de specialiști prevăzută de prezentul ordin în spațiul respectiv.

Art. 58. — Verificarea îndeplinirii condiției prevăzute în anexa nr. 8 pct. 71, în anexa nr. 10 pct. 51, în anexa nr. 12 pct. 71, respectiv în anexa nr. 14 pct. 5, se face de către persoana desemnată din cadrul direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific, în baza accesului direct la informațiile privind cazierul fiscal al operatorului economic, administratorului/directorului economic și/sau financiar al acestuia, cuprinse în cazierul fiscal național gestionat de Ministerul Finanțelor Publice, prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform legislației în vigoare.”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Anexele nr. 1—14 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

6. În anexa nr. 2, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Autorizarea funcționării unităților emitente de tichete de masă, autorizarea funcționării unităților emitente de tichete-cadou și tichete de creșă, autorizarea unităților emitente de vouchere de vacanță, precum și autorizarea unităților emitente de tichete sociale pentru grădiniță, denumite în continuare *operatori*, se realizează prin intermediul Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice, denumită în continuare *comisie*, structură interdepartamentală care își desfășoară activitatea în sediul Ministerului Finanțelor Publice.”

7. În anexa nr. 2, la articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Deciziile comisiei sunt obligatorii pentru toți operatorii economici din domeniile cu reglementări specifice — operatorii

economici care funcționează ca unități emitente de tichete de masă, operatorii economici care funcționează ca unități emitente de tichete-cadou și tichete de creșă, operatorii economici care funcționează ca unități emitente de vouchere de vacanță, precum și operatorii economici care funcționează ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță.”

8. Anexele nr. 3—5 și 7 se abrogă.

9. În anexa nr. 8, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat, așa cum acestea sunt definite de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

10. În anexa nr. 8, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 71, cu următorul cuprins:

„71. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă nu pot fi autorizate în situația în care acestea/administratorul/directorul economic și/sau financiar înregistrează fapte în cazierul fiscal.”

11. În anexa nr. 8, punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. În cazul în care în activitatea desfășurată de unitățile emitente se constată nerespectarea prevederilor art. 21 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015, comisia poate dispune suspendarea autorizației de funcționare pe o perioadă cuprinsă între 1 și 6 luni sau retragerea acesteia. Măsura se aplică numai pentru tipul de suport al tichetelor de masă care face obiectul activității la care se referă abaterea constatată. Suspendarea, respectiv retragerea autorizației de funcționare își produc efectele de la data comunicării deciziei.”

12. În anexa nr. 8, la punctul 17, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;”

13. Anexa nr. 9 se abrogă.

14. În anexa nr. 10, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete-cadou și de tichete de creșă nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat, așa cum acestea sunt definite de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

15. În anexa nr. 10, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

„51. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete-cadou și de tichete de creșă nu pot fi autorizate în situația în care acestea/administratorul/directorul economic și/sau financiar înregistrează fapte în cazierul fiscal.”

16. În anexa nr. 10, la punctul 14, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;”

17. Anexa nr. 11 se abrogă.

18. În anexa nr. 12, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat, așa cum acestea sunt definite de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

19. În anexa nr. 12, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 71, cu următorul cuprins:

„71. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță nu pot fi autorizate în situația în care acestea/administratorul/directorul economic și/sau financiar înregistrează fapte în cazierul fiscal.”

20. În anexa nr. 12, punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. În cazul în care în activitatea desfășurată de unitățile emitente se constată nerespectarea prevederilor art. 19 din Normele metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, cu modificările și completările ulterioare, comisia poate dispune suspendarea autorizației de funcționare pentru o perioadă cuprinsă între 1 și 6 luni sau retragerea acesteia. Măsura se aplică numai pentru tipul de suport al voucherelor de vacanță care face obiectul activității la care se referă abaterea constatată. Suspendarea, respectiv retragerea autorizației își produc efectele de la data comunicării deciziei.”

21. În anexa nr. 12, la punctul 18, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;”

22. După anexa nr. 13 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 14, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 28 ianuarie 2016.
Nr. 124.

ANEXĂ
(Anexa nr. 14 la Ordinul nr. 2.007/2008)

CRITERIILE de autorizare a funcționării unităților emitente de tichete sociale pentru grădiniță

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (5) din Legea nr. 248/2015 privind stimularea participării în învățământul preșcolar a copiilor provenind din familii defavorizate, unitățile emitente de tichete sociale pentru grădiniță sunt obligate să solicite autorizație de funcționare, care se acordă de către Ministerul Finanțelor Publice, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele criterii:

1. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță trebuie să

dovedească faptul că funcționează legal pe teritoriul României și că în actul de înființare au prevăzut la obiectul de activitate operațiuni privind emiterea și gestionarea tichetelor sociale pentru grădiniță, având cod CAEN 1812 — „Alte activități de tipărire n.c.a.”.

2. Capitalul social subscris și vărsat de către unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță trebuie să reprezinte echivalentul în lei a cel puțin cinci sute de mii euro, luându-se în calcul cursul de

schimb la data înființării societății sau la data ultimei majorări a capitalului social, înregistrată la oficiul registrului comerțului sau în actul constitutiv, după caz.

Pentru unitățile solicitante care dețin autorizație de funcționare pentru emiterea unuia sau mai multor tipuri de tichete prevăzute de prezentul ordin, condiția de existență a unei valori minime a capitalului social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat la data solicitării se aplică cumulativ cu nivelul minim prevăzut pentru unitățile emitente de tichete sociale pentru grădiniță.

3. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului tichetelor sociale pentru grădiniță sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:

a) asigurarea cu personal de specialitate, angajat de către unitatea emitentă și/sau de furnizorii acesteia, și dotarea cu echipament software și alte echipamente deținute sau utilizate de către unitatea emitentă și/sau de către furnizorii acesteia, necesare emiterii tichetelor sociale pentru grădiniță;

b) utilizarea de suport tehnic special (hârtie pentru imprimat) cu particularități distincte care să nu permită falsificarea tichetelor sociale pentru grădiniță (cel puțin cerneală fluorescentă care își schimbă culoarea în cazul în care tichetul este fotocopiat, microlinii care nu se disting la fotocopiare, bandă cu reflexe variabile, codul de bare al unității emitente, care conține cel puțin următoarele elemente: seria tichetului, anul de valabilitate și valoarea nominală a acestuia);

c) existența spațiilor distincte necesare producerii, depozitării, ambalării, rambursării și distrugerii tichetelor sociale pentru grădiniță. Activitatea în aceste spații trebuie să se desfășoare de către personalul autorizat în condițiile de siguranță prevăzute de legislația în vigoare (cel puțin mijloace tehnice de supraveghere a spațiilor de producție și de depozitare, mijloace tehnice de siguranță, sisteme de alarmă);

d) conducerea evidenței tehnico-operative și contabile a tichetelor sociale pentru grădiniță distinct de a celorlalte valori materiale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile formularelor tipizate cu regim special;

e) mijloacele tehnice necesare (rețea de calculatoare) și personalul specializat care să permită urmărirea informatizată a fiecărui tichet social pentru grădiniță, pe tot circuitul său (execuție, păstrare, eliberare și utilizare), inclusiv a celor ce urmează să fie distruse, astfel încât să se poată evita sustragerea și utilizarea frauduloasă a acestora;

f) mijloacele de transport speciale utilizate pentru transportul biletelor de valoare și asigurarea protecției transportului tichetelor sociale pentru grădiniță;

g) asigurarea transportului tichetelor sociale pentru grădiniță neutilizate, în condiții de securitate.

4. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat, așa cum acestea sunt definite de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete sociale pentru grădiniță nu pot fi autorizate în situația în care acestea/administratorul/directorul economic și/sau financiar înregistrează fapte în cazierul fiscal.

6. Autorizația de funcționare se eliberează pe o perioadă de doi ani. Unitățile emitente de tichete sociale pentru grădiniță vor solicita reautorizarea cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data expirării autorizației de funcționare.

7. În situația în care o unitate deține autorizație de funcționare ca unitate emitentă de tichete sociale pentru grădiniță pentru o locație și solicită, în cadrul termenului de valabilitate a autorizației, completarea acesteia cu alte locații, va depune la organul emitent o cerere de autorizare

suplimentară, însoțită de documentele prevăzute la pct. 13, fiind necesar să facă și dovada îndeplinirii ansamblului de măsuri de securitate prevăzute la pct. 3.

8. În situația prevăzută la pct. 7, comisia va emite o autorizație de completare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „completare”.

9. Unitățile care își schimbă sediul social sau denumirea ori renunță la un punct de lucru au obligația de a solicita modificarea autorizației de funcționare în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării. Comisia va emite o nouă autorizație de funcționare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „modificare”.

10. Constatarea abaterilor se face de către organele cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 13 lit. f), care informează de îndată comisia în vederea suspendării autorizației de funcționare sau retragerii acesteia, după caz.

11. Comisia poate dispune ridicarea sancțiunii de suspendare a activității dacă unitatea emitentă în cauză face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii. Constatarea remedierii se efectuează de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 13 lit. f).

12. În situația în care, la data expirării termenului de suspendare, unitatea emitentă nu face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii, comisia dispune retragerea autorizației de funcționare. Retragerea autorizației de funcționare își produce efectele de la data comunicării deciziei.

13. Unitățile care solicită autorizație de funcționare depun la direcția de specialitate cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice dosarul de autorizare, cu următorul conținut:

a) cererea de autorizare ca unitate emitentă de tichete sociale pentru grădiniță;

b) copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;

c) adeverința emisă de către unitatea bancară, din care să rezulte că unitatea emitentă a deschis un cont sau subcont de plăți distinct, prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorii nominale a tichetelor sociale pentru grădiniță;

d) angajamentul unității emitente, conform căruia prin contul sau subcontul de plăți distinct prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorii nominale a tichetelor sociale pentru grădiniță nu vor fi utilizate alte instrumente financiare, cu excepția viramentului bancar;

e) cazierul judiciar al administratorului/administratorilor și al directorului economic și/sau financiar, însoțit de declarația pe propria răspundere a acestora că ocupă această funcție în cadrul societății;

f) nota de constatare, care conține propunerea de acordare sau neacordare a autorizației de funcționare din perspectiva respectării cerințelor prevăzute la pct. 1—3, întocmită de o echipă de specialiști, compusă din:

— un reprezentant al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— un reprezentant al organului fiscal competent cu administrarea contribuabilului;

— un reprezentant al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.

Nota de constatare va fi semnată de ambele părți.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

privind identificarea situațiilor în care se consideră că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 160 lit. c) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 22 ianuarie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. — (1) Prezenta normă stabilește o serie de elemente obiective care să fundamenteze stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, astfel cum este prevăzut la art. 43 alin. (1) sau la art. 129 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, denumită în continuare *Legea nr. 246/2015*.

(2) Stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate se face de către direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de supraveghere, denumită în continuare *direcția de supraveghere*, caz în care aceasta informează imediat direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de rezoluție, denumită în continuare *direcția de rezoluție*, conform prevederilor art. 130 din Legea nr. 246/2015. Sub rezerva condițiilor prevăzute la art. 42 alin. (2) din Legea nr. 246/2015, stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate poate fi făcută de către direcția de rezoluție, în urma consultării direcției de supraveghere.

(3) În cazul în care direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de supraveghere stabilește că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, aceasta se va baza pe rezultatele procesului de supraveghere desfășurat conform prevederilor Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, denumită în continuare *Legea nr. 237/2015*.

Art. 2. — Identificarea faptului că un element obiectiv cuprins la cap. II din prezenta normă s-a materializat în ceea ce privește un anumit asigurător nu trebuie să determine Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, după caz, să stabilească în mod automat că asigurătorul este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate și nici să ducă la aplicarea automată de instrumente de rezoluție. În mod similar, lista elementelor obiective prevăzute în prezenta normă nu este exhaustivă și, în funcție de situația concretă, pot apărea și pot fi identificate alte situații care să conducă la stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate.

Art. 3. — Prezenta normă trebuie interpretată în coroborare cu condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 246/2015. În consecință, stabilirea faptului că un asigurător

este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate în conformitate cu prezentele reglementări nu presupune că s-au respectat toate condițiile pentru a putea fi luate măsuri de rezoluție.

Art. 4. — Dispozițiile prezentei norme trebuie de asemenea aplicate atunci când A.S.F. stabilește că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate în contextul determinării faptului că un asigurător nu mai este viabil în vederea exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în elemente de capital în temeiul art. 126 din Legea nr. 246/2015.

Art. 5. — În sensul prezentei norme, termenii și expresiile au înțelesul prevăzut în Legea nr. 246/2015 și în Legea nr. 237/2015, în cazul în care nu sunt prevăzuți/prevăzute în Legea nr. 246/2015.

CAPITOLUL II

Elemente obiective pentru stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

SECȚIUNEA 1

Considerații generale

Art. 6. — În scopul stabilirii faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, așa cum este prevăzut la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 246/2015, A.S.F., atât în calitate de autoritate competentă, cât și în calitate de autoritate de rezoluție, după caz, evaluează elementele obiective în legătură cu:

- nivelul fondurilor proprii eligibile ale unui asigurător;
- situația privind adecvarea lichidității unui asigurător.

Art. 7. — A.S.F., în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește faptul că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate pe baza evaluării elementelor obiective precizate la secțiunile a 2-a și a 3-a și cu luarea în considerare, după caz, a următoarelor:

a) dacă asigurătorului în cauză i-au fost impuse de către A.S.F. măsuri specifice de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt, iar aplicarea acestor măsuri a eșuat;

b) notificările primite de către A.S.F. de la asigurătorul în cauză, în conformitate cu art. 99 sau art. 100 din Legea nr. 237/2015.

SECȚIUNEA a 2-a

Nivelul fondurilor proprii eligibile

Art. 8. — În temeiul art. 43 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 246/2015, un asigurător poate să fie considerat ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate dacă:

a) încalcă sau dacă potrivit unor elemente obiective se poate concluziona că, în viitorul apropiat, acesta va încălca cerințele de capital minim (MCR), așa cum sunt acestea prevăzute în Legea nr. 237/2015, ca urmare a faptului că asigurătorul a înregistrat sau este susceptibil de a înregistra pierderi care vor conduce la deteriorarea situației financiare sau la epuizarea unei părți semnificative a fondurilor proprii, dar fără a se limita la aceasta; sau

b) deține active mai mici decât obligații sau dacă potrivit unor elemente obiective se poate concluziona că, în viitorul apropiat, va deține active mai mici decât obligații.

Art. 9. — Evaluarea prospectivă a activelor și obligațiilor asigurătorului, precum și evaluarea prospectivă privind îndeplinirea cerințelor de capital de solvabilitate și de capital minim se bazează pe următoarele elemente obiective, fără a se limita la acestea:

a) nivelul și structura fondurilor proprii deținute de un asigurător și dacă acesta respectă cerințele de capital minim;

b) rezultatele evaluării activelor și/sau obligațiilor, care indică o scădere semnificativă a valorii activelor sau o creștere semnificativă a obligațiilor determinând încălcarea cerințelor de capital minim, dacă e cazul;

c) rezultatele evaluării efectuate pentru a fundamenta dacă s-au respectat condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în temeiul art. 58 lit. a) din Legea nr. 246/2015, dacă e cazul; sau

d) rezultatele oricărei evaluări desfășurate la nivelul asigurătorului cu privire la valoarea activelor și obligațiilor sale, fie că a fost întreprinsă de un evaluator independent, fie de A.S.F. sau fie de orice altă persoană, în măsura în care metodologia de evaluare aplicată este conformă cu titlul II cap. III din Legea nr. 246/2015, care să fundamenteze stabilirea faptului că valoarea activelor asigurătorului este mai mică decât valoarea obligațiilor sale sau că acest lucru este susceptibil de a se întâmpla în viitorul apropiat. Se pot utiliza elemente ale rezultatelor evaluării pentru a se stabili dacă asigurătorul încălcă sau este susceptibil de a încălca, în viitorul apropiat, cerințele de capital minim, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acestuia, dacă este cazul.

SECȚIUNEA a 3-a

Situația adecvării activelor

Art. 10. — În temeiul art. 43 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 246/2015, un asigurător este considerat ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate dacă se află în imposibilitatea de a achita obligațiile din asigurări sau dacă, potrivit unor elemente obiective, se poate ajunge la concluzia că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat.

Art. 11. — Stabilirea dacă asigurătorul este susceptibil de a se afla în imposibilitatea de a achita obligațiile din asigurări trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot să includă, fără a se limita, următoarele:

a) evoluțiile negative semnificative ale nivelului lichidității deținute de asigurător, astfel încât să conducă la un deficit al activelor lichide față de obligațiile pe termen scurt;

b) evoluția negativă semnificativă a activelor prezente și viitoare deținute de asigurător; la evaluarea activelor deținute de un asigurător, să ia în considerare, dacă este cazul:

(i) ieșirile de active, prevăzute și viitoare, inclusiv prin plata de indemnizații sau despăgubiri, retur de prime, plata primelor cedate în reasigurare, plata de răscumpărări etc.;

(ii) orice activ contingent;

c) orice informație care arată că asigurătorul se confruntă cu dificultăți în achitarea obligațiilor din activitatea de asigurări.

CAPITOLUL III

Procesul de stabilire a faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

SECȚIUNEA 1

Stabilirea de către A.S.F., în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, a faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

Art. 12. — Evaluarea elementelor prevăzute la cap. II se desfășoară, de regulă, de către direcția de supraveghere în cursul procesului de supraveghere desfășurat conform prevederilor Legii nr. 237/2015.

Art. 13. — În cazul în care direcția de rezoluție stabilește dacă un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, trebuie să ia în considerare elementele prevăzute la cap. II în legătură cu situația capitalului și situația lichidității.

Art. 14. — Atunci când stabilește faptul că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de rezoluție trebuie să ia în considerare de asemenea, ca element obiectiv, informațiile primite din partea direcției de supraveghere cu privire la rezultatele procesului de supraveghere și, dacă este cazul, faptul că asigurătorul nu a respectat măsurile specifice de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt.

SECȚIUNEA a 2-a

Consultarea și schimb de informații dintre direcția de supraveghere și direcția de rezoluție

Art. 15. — Fără a aduce atingere art. 43 alin. (2) sau art. 130 din Legea nr. 246/2015, pentru a facilita promptitudinea fluxului de informații în scopul evaluării dacă un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de supraveghere și direcția de rezoluție trebuie să facă schimb de informații conform cerințelor prevăzute în prezenta normă.

Art. 16. — Înainte de a concluziona cu privire la stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de supraveghere și direcția de rezoluție trebuie să se informeze reciproc și să se consulte, în mod corespunzător, asupra rezultatelor evaluărilor lor.

Art. 17. — Dacă identifică prezența elementelor obiective prevăzute la cap. II, direcția de rezoluție trebuie să solicite direcției de supraveghere să fundamenteze cum s-au reflectat aceste circumstanțe în cadrul procesului de supraveghere.

SUBSECȚIUNEA 2.1

Informațiile furnizate de către direcția de supraveghere

Art. 18. — Conform art. 27 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, direcția de supraveghere informează direcția de rezoluție cu privire la îndeplinirea condițiilor de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie în legătură cu un asigurător. De asemenea, direcția de supraveghere informează direcția de rezoluție cu privire la orice măsuri de prevenire a crizelor și/sau de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt pe care le impune asigurătorului.

Art. 19. — Pentru a facilita schimburile de informații, totodată direcția de supraveghere transmite direcției de rezoluție

rezultatele procesului de supraveghere. Astfel, direcția de supraveghere trebuie să pună la dispoziția direcției de rezoluție cel puțin următoarele informații cu privire la asiguratorul în cauză:

- a) un rezumat al evaluării generale a asiguratorului;
- b) setul complet de indicatori utilizați în monitorizarea periodică a indicatorilor de bază care fundamentează procesul de supraveghere, inclusiv pragurile de relevanță ale acestora;
- c) toate detaliile privind măsurile de supraveghere aplicate, precum și o descriere a conformității asiguratorului cu acestea; și
- d) detalii privind opțiunile de redresare și sau de finanțare pe termen scurt aplicate de asigurator, dacă e cazul.

SUBSECȚIUNEA 2.2

Informațiile furnizate de către direcția de rezoluție

Art. 20. — Atunci când identifică elementele prevăzute la cap. II, direcția de rezoluție transmite direcției de supraveghere constatările și fundamentările sale.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 26 ianuarie 2016.
Nr. 5.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

privind procesul de evaluare și de luare a deciziilor de rezoluție

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 160 lit. d) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 22 ianuarie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. — (1) Prezenta normă stabilește:

a) condițiile pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar în cazul în care efectuează evaluarea unui asigurator, astfel cum este prevăzută la art. 55, art. 57—62, precum și la art. 131 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor, denumită în continuare *Legea nr. 246/2015*;

b) aspectele care trebuie avute în vedere de către auditorul financiar menționat la art. 55 din Legea nr. 246/2015, în cazul în care efectuează o evaluare independentă a unui asigurator.

(2) În sensul prezentei norme, termenii și expresiile au înțelesul prevăzut în Legea nr. 246/2015 și în Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, denumită în continuare *Legea nr. 237/2015*, în cazul în care nu sunt prevăzuți/prevăzute în Legea nr. 246/2015.

Art. 2. — În cazul în care un auditor financiar efectuează evaluarea unui asigurator, conform prevederilor art. 55, art. 57—62 sau ale art. 131 din Legea nr. 246/2015, aceasta va fi efectuată în baza unei decizii emise de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, pentru asiguratorul în cauză.

Art. 21. — Direcția de supraveghere este informată în fiecare caz în care *A.S.F.*, în calitate de autoritate de rezoluție:

a) decide să își exercite competența de a impune unui asigurator să contacteze cumpărători potențiali pentru pregătirea rezoluției asiguratorului, conform art. 27 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor;

b) solicită o evaluare efectuată de un auditor financiar, persoană juridică, conform art. 55 sau art. 131 din Legea nr. 246/2015, sau decide evaluarea provizorie de către *A.S.F.*, conform art. 56 din Legea nr. 246/2015;

c) analizează rezultatul evaluării efectuate de către auditorul financiar sau stabilește rezultatul evaluării provizorii întreprinse de aceasta, efectuate în condițiile prevăzute la art. 56 din Legea nr. 246/2015.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 22. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

CAPITOLUL II

Condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar

Art. 3. — În cazul în care un auditor financiar efectuează evaluarea prevăzută la art. 2, acesta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoană juridică;

b) să dețină calificativul maxim „A” obținut la ultima evaluare realizată de către *C.A.F.R.*;

c) activitatea desfășurată în domeniul auditului financiar și responsabilitățile exercitate în cadrul acesteia să ateste că are o bună reputație profesională locală sau internațională;

d) să dețină experiență internațională în ceea ce privește misiunea de audit pe care o va desfășura, respectiv să fi participat în ultimii 5 ani la acțiuni de audit de tipul evaluarea calității activelor sau evaluarea activelor și pasivelor societăților din domeniul financiar-bancar sau la acțiuni de evaluare în scopul rezoluției unei societăți din domeniul financiar-bancar;

e) să nu fie auditorul statutar al asiguratorului la momentul selecției și în timpul realizării evaluării;

f) să nu fie administratorul special, administratorul temporar sau administratorul de rezoluție al asiguratorului;

g) să nu fi efectuat misiuni de audit statutar la asiguratorul în cauză în ultimii 5 ani anteriori efectuării evaluării;

h) să nu fi fost sancționat disciplinar printr-o decizie rămasă definitivă în ultimii 3 ani de către autoritățile competente care supraveghează activitatea acestora;

i) să nu fi fost sancționat de către autoritățile române sau străine din domeniul financiar cu interdicția de a desfășura activități în sistemul financiar-bancar ori cu interdicția temporară de a desfășura astfel de activități;

j) să aibă încheiat un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în conformitate cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de Camera Auditorilor Financiari din România (C.A.F.R.); A.S.F. nu își asumă responsabilitatea privind conformitatea contractului de asigurare de răspundere civilă profesională cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de C.A.F.R.;

k) să nu se afle într-o situație de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;

l) să dispună de minimum 5 persoane angajate, membri activi ai C.A.F.R.;

m) să aibă în componența echipei de audit cel puțin un actuar.

CAPITOLUL III

Obligațiile auditorului financiar

Art. 4. — (1) Evaluarea prevăzută la art. 2 va cuprinde toate activele, obligațiile, incluzând rezervele tehnice, precum și capitalurile proprii ale asigurătorului evaluat.

(2) Auditorul financiar evaluează activele și obligațiile prevăzute la alin. (1) atât în conformitate cu reglementările contabile în vigoare, cât și cu standardele prevăzute de Legea nr. 237/2015.

(3) Auditorul financiar întocmește un bilanț ajustat, după corecțiile care rezultă în urma evaluării prevăzute la alin. (2), având două secțiuni, astfel:

a) evaluarea activelor și obligațiilor conform reglementărilor contabile în vigoare;

b) evaluarea activelor și obligațiilor conform standardelor prevăzute de Legea nr. 237/2015.

Art. 5. — La începutul evaluării, auditorul financiar elaborează un plan de lucru care cuprinde următoarele elemente principale: domeniul de aplicare, obiectivele, limitările, ipotezele, descrierea metodelor și a instrumentelor folosite în activitate și descrierea organizării activității. Planul de lucru va fi transmis A.S.F. în termen de 14 zile de la data începerii procesului de evaluare a asigurătorului.

Art. 6. — (1) În perioada desfășurării evaluării, auditorul financiar are obligația de a transmite de două ori pe lună A.S.F. un raport privind progresele înregistrate și de a participa, atunci când este solicitat, la întâlniri lunare cu A.S.F. și la teleconferințe organizate de către aceasta.

(2) În perioada desfășurării evaluării, în orice moment, auditorul financiar poate să întocmească un raport complementar în cazul în care consideră că A.S.F. trebuie să fie informată cu privire la fapte și aspecte care sunt sau pot fi urgente, de interes special, sau importante pentru finalizarea cu succes a misiunii de audit.

Art. 7. — (1) Auditorul financiar trebuie să întocmească și să transmită, în limba română, la A.S.F. raportul final cu privire la rezultatele procesului de evaluare.

(2) Raportul final prevăzut la alin. (1) privind rezultatele procesului de evaluare trebuie să detalieze și să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

a) introducere și context;

b) domeniul de aplicare, obiectivul și scopul evaluării;

c) limitări principale ale evaluării;

d) metodologiile și ipotezele utilizate. Auditorul financiar va identifica și va explica orice deviație semnificativă față de ipotezele utilizate de asigurător pentru întocmirea situațiilor financiare sau pentru calculul cerințelor de solvabilitate;

e) privire de ansamblu asupra evaluării;

f) informațiile prevăzute la art. 60 din Legea nr. 246/2015;

g) informațiile prevăzute la art. 61 din Legea nr. 246/2015, dacă este cazul;

h) informațiile prevăzute la art. 62 din Legea nr. 246/2015;

i) constatările în urma evaluării menționate la art. 4 alin. (2);

j) bilanțul ajustat, după corecțiile care rezultă în urma evaluărilor, întocmit în conformitate cu reglementările contabile în vigoare;

k) bilanțul ajustat, după corecțiile care rezultă în urma evaluărilor, întocmit în conformitate cu standardele prevăzute de Legea nr. 237/2015;

l) situația contractelor privind cedările în reasigurare în cazul în care asigurătorul ar fi lichidat conform procedurilor obișnuite de insolvență, precum și în cazul în care asigurătorul ar fi supus unei măsuri de rezoluție;

m) analiza efectuată în fiecare din scopurile evaluării prevăzute la art. 58 din Legea nr. 246/2015;

n) o analiză detaliată a sumelor estimative necesare finanțării aplicării instrumentelor de rezoluție, comparativ cu costurile pe care le implică falimentul asigurătorului;

o) orice alte informații prevăzute de legislația în vigoare sau solicitate de către A.S.F.

Art. 8. — A.S.F. poate solicita auditorului financiar detalii, clarificări sau explicații cu privire la activitatea de audit desfășurată, precum și documentele întocmite de către acesta în cazul în care clarificările sunt considerate insuficiente.

CAPITOLUL IV

Obligațiile asigurătorului

Art. 9. — Înainte de începerea procesului de evaluare, asigurătorul este obligat să se asigure de faptul că auditorul financiar respectă condițiile prevăzute la art. 3.

Art. 10. — Asigurătorul este obligat să sprijine auditorul financiar în realizarea obiectivelor și atingerea scopurilor evaluării prin punerea la dispoziția acestuia a tuturor informațiilor și documentelor solicitate, în termenul și formatele cerute de către auditor.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 11. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă
privind reguli de transparență în cazul aplicării de către
Autoritatea de Supraveghere Financiară a instrumentelor de rezoluție

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 160 lit. g) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor,
în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 22 ianuarie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. — Prezenta normă reglementează publicarea măsurilor de rezoluție în cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., aplică instrumentele de rezoluție și exercită competențele de rezoluție prevăzute de Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, denumită în continuare *Legea nr. 246/2015*, asupra asigurătorilor prevăzuți la art. 3 alin. (1) din aceeași lege.

Art. 2. — (1) Actul emis de A.S.F. pentru aplicarea instrumentelor de rezoluție se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) După publicarea actului conform alin. (1), A.S.F. publică de îndată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un extras din acesta cu privire la instrumentele de rezoluție aplicate.

(3) Extrasul prevăzut la alin. (2) conține legea aplicabilă măsurilor de rezoluție, precum și, dacă este cazul, administratorul de rezoluție desemnat conform art. 49 din Legea nr. 246/2015. Extrasul din actul A.S.F. privind aplicarea instrumentelor de rezoluție se publică în limba română.

(4) Instrumentele de rezoluție se aplică indiferent de dispozițiile privind publicarea prevăzute la alin. (1) și (2) și își produc toate efectele în ceea ce privește creditorii.

Art. 3. — Măsurile de rezoluție prevăzute la art. 1 își produc efectele în Uniunea Europeană din momentul în care acestea își produc efectele pe teritoriul României, în conformitate cu legislația statului român și fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește părți terțe din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite.

Art. 4. — A.S.F. informează de urgență autoritățile de supraveghere din celelalte state membre cu privire la hotărârea sa de a aplica instrumentele de rezoluție asupra asigurătorilor prevăzuți la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 246/2015, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri. Informarea se face înainte de adoptarea unei astfel de hotărâri sau imediat după acest moment.

Art. 5. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 26 ianuarie 2016.

Nr. 7.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

